

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος π̄^ϛ Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου^ε

Ἦχος π̄^ϛ Δι-θ

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα σου
και οι φυ λασ σο ντες α πε νε κρω θη σαν^ν και ι στα το Μα
ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου σω μα^ε
ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του υ πην τη
σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην^Δ ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο α σοι οι

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο
γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα σι λε
ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ θ με νος και το σον φυ
λα α ττων δι α τ ε σταυ ρου ο σ πο λι ι τε ευ μα α α
 α

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Βου

Τ ου τα φου α νε ω γμε νου του Α δου ο δυ ρω με
νου η Μα ρι α ε βο α προς τους κε κρυ μμε νους α πο
στο λους ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε λω νος ε ρ
γα ται κη ρυ ξα τε τον της α να στα σε ως λο γον α
νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε λε ε
 ος

Δόξα.

Κυριε παριστα το φω σου Μαρι α η Μα
γδαληνη και εκλαιε βοωσα και κη που ρον
σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ ψα στην
αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι θρο νου Χε
ρου βι μ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες α πο του φο ο
βου α πε νε κρω θη σαν η τον Κυ ρι ον μου δο τε μοι η
συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν νε κροις και τους νε κρου ους α
να στη σας δο ξα α σοι οι

Και νῦν. Τῆς ἑορτῆς. (17 Σεπτ.)

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Εν σοι τρισμα καριστε και ζω ο δο τα Σταυρε λα
οι ευ ω χσ με νοι πα νη γυ ρι ζσ σι νυν α
υλων συν ταγμα σι τα ξεις αρχι ε ρε ων ευ σε βως
α νυ μνσ σι πλη θη των μονα ζον των ευ λα βως προ
σκυ νσ σι Χρι στον δε τον σταυ ρω θε ντα παν τες δο ξα ζο
μεν

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Η ζω η εντω τα φω α νε κειτο και σφρα γις εντω
λι ι θω ε πε κειτο ως βα σι λε α υ πνου ου ου
ντα στρα τι ω ται ε φυ λαττον Χριστον και τους εχ θρους αυ
του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη ο Κυ ρι ι
ο ος

Δόξα.

Προ ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου και ερ
μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιντην εν θεον α θα α να
τε Κυ ρι ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος εν τω τα
α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας α νε ε ε
στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της του κο σμου
εις ωτη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων φω τι σας τους εν
σκο τει

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. (17 Σεπτ.)

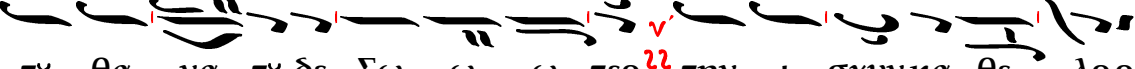

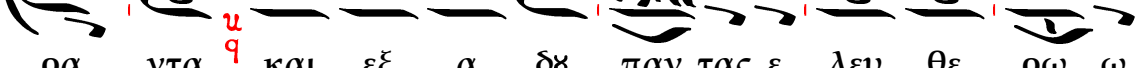

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ξ

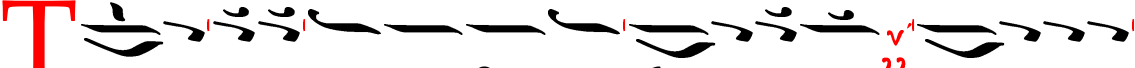
Ο Σταυ ρος σκ Κυ ρι ε ως φως εκ λα α α

 α α μ π ω ν ^ε τ α ς τ ε σ κ ο τ ε ς φ α λ α γ γ α ς ^π α π ο δ ι ω κ ε ι

 κ α ι π ι σ τ ε ς ^Δ κ α τ α φ α ι δ ρ υ ν ε ι τ ε ς ψ α λ λ ο ν τ α ς ^ν Σ τ α υ ρ ο ς

 υ π α ρ χ ε ι ^Δ τ ε κ ο σ μ ο τ ο κ α α υ χ η η μ α ^ν

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ε ι ε ι Κ υ ρ ι ε ^ν ²² δι δ α ξ ο ο ο

 ο ν μ ε τ α α α α δ ι κ α ι ω μ α τ α α α α σ θ ^υ ⁹

Τ ω ν α γ γ ε λ ω ν ο δ η η η μ ο ς ^ν ²² κ α τ ε π λ α γ η ο

 ρ ω ω ν σ ε ^ν ²² ε ε ν ν ε ε κ ρ ο ι ο ι ς λ ο γ ι σ θ ε ε ε ε ν τ α ^υ ⁹

 τ ε θ α ν α τ ε δ ε Σ ω ω ω τ ε ρ ^ν ²² τ η ν ι σ χ υ ν κ α θ ε λ ο ο

 ο ν τ α ^ν ²² κ α ι σ υ ν ε ε α υ τ ω ω τ ο ο ν Α δ α μ ε γ ε ι

 ρ α ν τ α ⁶ ^υ ⁹ κ α ι ε ξ α δ ε π α ν τ α ς ε λ ε υ θ ε ρ ω ω

 σ α ν τ α ^υ ⁹

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ε ι ε ι Κ υ ρ ι ε ^ν ²² δι δ α ξ ο ο ο

 ο ν μ ε τ α α α α δ ι κ α ι ω μ α τ α α α α σ θ ^υ ⁹

Τ ι τ α μ υ ρ α σ υ μ π α θ ω ς τ ο ι ς δ α α κ ρ υ σ ι ^ν ²² ω ω μ α α

θη τρι αι κιο να α α α τε^υ ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγγε λος²² προ σε φθε εγ γε ε το ταις μν

ρο φο ο ο ο ροις^υ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε^υ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τ8 μνη η μα τος^υ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ8^υ

Λ ι ι α αν πρω ι̇ μν ρο φο ροι ε εδ ρα μον²²

προστο μνη η μα α σ8 θρη νο λο γ8 8 8 8 σαι^υ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε²²

θη ν8 ο ο και ρο ος πε ε παυ ται μη κλαι ε

τε^υ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε^υ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ8^υ

Mυροφοροι γυναι αι κες με τα μυρων

ελθουσαι²² προς το μνηημα σωωωω

τερ⁹ ενηχων το αγγεεε λθ προς αυτας φθεγγο

μεεεε νθ²² τι με τα αα νε κρων τον ζωων τα

λογιζεσθε⁹ ως θεος γαρ εξα νεεε

στη τθ μνηημα τος⁹

Δοξα Πατρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευμα τι⁹

Προσκυνησμεν Πατεεερα και τον τθ τθ Υι

ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνεεεευμα

⁹την Α γι αντρια ααδα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α²² συν τοις Σεεερα φιιμ κρααζοντες το

Α α γι ος Α γι ος⁹ Α γι ος ει Κυ

υριε⁹

Και νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω ω

ω να ασ τω ναι ω ω νων α μην^υ₉

Z ω ο δο την τε κσ ς ς σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ι ασ^υ₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

^υ₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες^υ₂₂ ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε^υ₉ ο εκ σσ σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος^υ₉

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α^υ₂₂ Α λλη λσ

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος^υ₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α^υ₂₂ Α λλη λσ

ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε^υ_χ ο ο ο ο ος^υ₉

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Δι-θ

Ἀντίφωνον Α΄.

Ε ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε

λο ο γε οικτειρον με ι να ζω σοι **ε**

Ε λε η σον η μας τους ε ξου θε νη με νους κα

ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου λο γε **ε**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι **Δ** Και νυν και α ει και εις τους αι **χ** ω ναστων αι ω

νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι παν σω σι κη αι τι α **Δ** ει τι

νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε ξαι αι ρει

των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω **ε**

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις η μων α

ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου παλαι σμα οι νι κων τες

γαρ εν θεν υ ψουνται **ε**

Τ οισ ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη

ως στρου θι ον λο γε οι μοι πως μελλω των εχ θρων ρυ σθη

η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ευ δο

κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι σου ρ

γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον εχ θροις φο βε ροι

και πα σι θαυμα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των ο των δι και ων

κλη ρος ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρου κ εκ τει νει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι το κρα τος ε πι παν των ο περ

αι α νωστρατη γι αιπροσκυ νου ου ου σισυνπα σι πνο
η των κα τω

Προκείμενον. Ψαλμὸς πθ' (79).

Κυριε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και ελ
θε εις το σωσαι η μας

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κυριε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και ελ
θε εις το σωσαι η μα α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον

Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ
οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ
προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ
ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦχος Δι-Θ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

χ

Ελε η μον ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινω σκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η ημαρτον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρμ^ε

I δου γαρ α ληθει αν η γα α πησας^Δ τα α δη

λα και τα κρυφι α τηςσοφι ι ασσ ε δη λωσαςμοι^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

^χ ^ε

I δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η θει

αν η η η γα πη η σα ασ^Δ τα α δη λα και αι

τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας

σ ς ς ^Δ ε δη λω ω ω σα α α α α ας μοι οι οι

οι οι^Δ

Ὁ α' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα^Δ

^χ ^Δ

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι

^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι^ε

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφροσν

νηνα γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να^ε

A πο σρεψον το προσωπον σα απο των α μαρ
τιων μη και πασαστας ανομιας μεξαλειψον

K αρδι ανκαθαραν κτισον εν εμοι ο Θεος
και πνευμαευθεσ εγ και νισον εν τοισεγκατοιςμη

M ηαπορριψης με απο τσπροσωπσσ και το
Πνευμασ το αγιον μη αντανελης απεμη

A ποδος μοι την αγαλιασιν του σωτηριου
σσ και πνευματι η γεμονικωστηριζονμε

Δ ιδαξω ανους τας οδσσ και ασεβεις
επισεεπιστρεψσσι

P υσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιασ μηαγαλιασεται η γλωσσα μη την δι
και ο συνησσ

K υριεταχειλημου ανοιξεις και το στο
μαμηα ναγγελει την αινεσινσσ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ ο

λο καυ τω ματα ουκ ευ δο κη σεις ^ε

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νη σα

να φο ραν και ο λο καυ τω ματα ^ε

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ

μο οσ χς ^Δ και ε λε ησον με ο Θε ος ^Δ ^λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^ε

Ται στων Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε ξα λει

ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των ^Δ

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Εκ τε τα με νας πα λαμας ε πι Σταυ ρου πα τρι κης
ε πλη ρωσας ευ δο κι ας Α γα θε Ι η σου τα συμ παν
τα δι ο ε πι νι κι ον ω δην σοι παν τες α δο ο
με εν

Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ ρι ε

Φο βω σοι ως θε ρα παι νις η τε λευ τη προ στα χθει
σα προ σει σι τω Δε σπο τη της ζω ης δι αυ της βρα βευ ον
τι η μιν α τε λευ τη τον ζω ην και την α να στα α
σιν

Υπερ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Τον ε αυ της δε ξα με νηδη μι ουρ γον ως αυ τος
η θε λη σεν ε ξα σπο ρου σου γαστρος υ περ νουν σαρ κου
μενον α γνη των κτι σμα των α ληθως ε δει χθης Δεσ ποι
οι να

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, ὃς τὴν δε
τὴν Ἀκροστιχίδα φέρει: Σταυρῶ πεποιθώς, ὕμνον
ἐξερεύγομαι. Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμά.
Ἰδιῆ ἀ'. Ἦχος πλ. δ'. Σταυρὸν χαράξας.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Σταυ ρε του Χρι στς σωσον η μαςτη δυ να μεισθ^{ρ ρ}

Τον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν του πα θους εν

ε αυ τω προ ε φη νε των ι ε ρων με σου με νος^{ρ ρ} Σταυ

ρω δε σχη μα τι σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα μαις

η γει ρε^{ρ ρ} το κρα τος δι ο λε σα α ας Α μα ληκ του πα

νω ω λους δι ο Χρι στω α σω μεν^{ρ ρ} τω Θε ω η μων

ο τι δε δο ξασται^{ρ ρ (Δις)}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι^{ρ ρ}

Ανε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης α κος φθο

ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο βο λου δη γ μα τος^{ρ ρ} και

ξυ λω τυ πω Σταυ ρου τον προς γην συ ρο με νον ο φιν προ

σε δη σεν^{ρ ρ} εγ καρ σι ον εν του τω ω θρι αμ βευ σας το

πη η μα δι ο Χρι στω α σω μεν^{ρ ρ} τω Θε ω η μων

ο τι δε δο ξασται^{ρ ρ}

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ωνων Α μην

Υπεδειξεν ο υρανος του Σταυρου το τροπαιον τω
ευσεβει ασκρατορι και Βασιλει θεοφορονι εχ
θρων εν ω δυσμενων κατεβληθη φρουρα γμαα πατη
α νετραπη δε και πιστις εφηπλωθη η η γης τοις πε
ρασι θειαια δι ο Χριστω ασωμεν τω θεω
ημων ο τι δε δοξασται

Ωιδή γ'. Ο Αναστάσιμος.

Ἦχος π. Βου

Ουκ εστιν Αγιος ως συ Κυριε ο Θεος μου
ο υψωσαστο κεραστων πιστων σου αγαθε και στερε
ωσασημασεν τη πετρα της ομολογιασσο

Δοξα τη Αγια Αναστασει σου Κυριε

Θεον σταυρου μενον σαρκικα θωσα η κτι
σις διελυετο φοοβωα λατησυνεκτικη παλα
μητου διημασταυρωθε εντος κραταιωσυνειχε

ε το ο

Δ ο ξα τη Α γι α Α να στα σεις ου Κυ ρι ε

Θ α να τω θανα τος λυ θεις κει ται δει λαι ος απ νους

της ζω ης γαρ μη φε ε ρων την εν θε ον προ σβο λην νε κρου

ται ο ι σχυ ρος και δω ρει ται πα σιν η α να στα α

σις

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας

Τ ου θει ου το κου σου α γνη πα σαν φυ σε ως τα ξιν υ

περ βαι νει το θα αυ μα θε ον γαρ υ περ φυ ως συ νε λα βες

εν γαστρι και τε κουσα με νεις α ει παρ θε ε νο ος

Τῆς ἑορτῆς. Ωιδὴ γ'.

Ἦχος Νη ρ

Σ ταυ ρε του Χρι στῶ σω σον η μας τη δυ να μεις

Ω ς ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ δω ρα κρο

το ο ο μοσ α πει θῶ εν τι λα ω και σκλη ρο καρ δι

ι ω της θε ο κλη του ε δη λου Εκ κλη σι ας το μυ

στη ρι ι ον^Δ ης ο Σταυρος το κρατος και στε ρε ω ω μα^Δ (ΔΙΣ)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι^Δ

Π λευ ρας α χραν του λογ χη τρω θει σης υ δωρ συν

αι μα α α τι^Δ ε ξε βλη θη εγ και νι ζον δι α

θη η κην^Δ και ρυ πτι κον α μαρ τι ασ των πι στων γαρ

Σταυ ρος και χη η μα^Δ και Βα σι λε ε ων κρατος και στε

ρε ω ω μα^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων

α μην^Δ

Π λευ ρας α χραν του λογ χη τρω θει σης υ δωρ συν

αι μα α α τι^Δ ε ξε βλη θη εγ και νι ζον δι α

θη η κην^Δ και ρυ πτι κον α μαρ τι ασ των πι στων γαρ

Σταυ ρος και χη η μα^Δ και Βα σι λε ε ων κρατος και στε

ρε ω μα α α^Δ

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς ἐορτῆς. (14 Σεπτ.)

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος πλ. Νη ς

Ε ν Πα ρα δει ει σω με το πριν ξυ λον ε γυ υ
μνω ω σεν ^ε_γ ου περ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει σφε ρει
νε ε κρω ω σιν ^ε_γ του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον της ζω ης
το εν δυ μα ^ν_δ αν θρω ω ποις φε ρον ε πα α γη ε πι της
γης ^Δ_δ και κο ο σμος ο λος ε πλη η σθη πα σης χα ρας ον
ο ρων τες υ ψου μενον ^ν_δ Θε ω εν πι ι στει λα οι ^ρ_δ συμ
φωνω σ α να κρα ξω ω μεν ^Δ_δ πλη ρης δο ο ξης ο οι κο ος σου ^ν_δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ε ν Πα ρα δει ει σω με το πριν ξυ λον ε γυ υ
μνω ω σεν ^ε_γ ου περ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει σφε ρει
νε ε κρω ω σιν ^ε_γ του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον της ζω ης
το εν δυ μα ^ν_δ αν θρω ω ποις φε ρον ε πα α γη ε πι της
γης ^Δ_δ και κο ο σμος ο λος ε πλη η σθη πα σης χα ρας ον
ο ρων τες υ ψου μενον ^ν_δ Θε ω εν πι ι στει λα οι ^ρ_δ συμ
φωνω σ α να κρα ξω ω μεν ^Δ_δ πλη ρης δο ο ξης ο οι οι κο ος
σου ου ου ^ν_δ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντα ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων
Μαρτύρων καὶ καλλινίκων Παρθένων
Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς
μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Στίχ. Τῇ πρὸς σὲ πίστει Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη,
Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.
Ἐβδομάτη δεκάτη Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα, Πίστιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος
Ἀγαθοκλείας.

Στίχ. Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ' αὐχένος φέρει,
Δεινῆς πλάνης φλέγουσα δεινὸν αὐχένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων
Μαξίμου, Θεοδότου καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχ. Μιᾶ γυναικί, καὶ νεανίσκοις δύο,
Πρὸς τὴν τομὴν ἦν καρδιῶν ζέσις μία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Λουκίας καὶ
Γεμινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ Μάρτυρος.

Στίχ. Εἰρηρικῶς σή, Χριστέ, δούλη Λουκία,
Εἰρηρικὸν μετῆλθεν ὄντως εἰς τόπον.
Θάρσους ὁ Μάρτυς Γεμινιανὸς γέμων,
Τομὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος
Θεοδότης.

Στίχ. Τὴν Θεοδότην πρὸς ξίφος τεθηγμένον,
Ποιεῖ πρόθυμον ἢ θεόσδοτος χάρις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑκατὸν
Μαρτύρων.

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἰγυπτίων,
Μιᾶ κεφαλὰς τέμνεται προθυμία.

Εἰς τοὺς Ἁγίους Πηλέα καὶ Νεῖλον, τοὺς Ἐπισκόπους·

Στίχ. Ἐπους ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας πρὸς Πηλέα,
Νεῖλω συνεισβαίνονται καὶ πυρὸς μέσον;

Εἰς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Ν' Μάρτυρας·

Στίχ. Θεοφρονοῦντες ἄνδρες ἐξ εὐβουλίας,
Πυρὸς καταφρονοῦσιν ἐξ εὐτολμίας.

Εἰς τοὺς Ἁγίους Πατερμούθιον καὶ Ἡλίαν·

Στίχ. Πατερμούθιος ἐμπεσὼν τῇ καμίνῳ,
Πρὸς ζῆλον ἴσον ὀτρύνει τὸν Ἡλίαν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων
Χαραλάμπους, Παντολέοντος καὶ τῆς
συνοδίας αὐτῶν. Τελεῖται δὲ ἡ τούτων
σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν
τῷ Δευτέρῳ.**

Στίχ. Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν Χαραλάμπης·
Καὶ Παντολέων πρὸς μάχαιραν ἦν λέων.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων
Ἱερομαρτύρων Ἡρακλείδου καὶ Μύρωνος,
Ἐπισκόπων Ταμασοῦ τῆς Κύπρου.**

Στίχ. Πυρᾷ τεθέντες Ἡρακλείδης καὶ Μύρων,
Ἄμφω θυσία τῇ πυράγρα τοῦ Λόγου.
Χριστῷ προσηνέχθησαν ὡς ὀσμὴ μύρου,
Θῦμα τέλειον Θεῷ, θῦται θυσία.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη του Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Ἀλαμάνου τοῦ
Ἐφάντου, ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου,
ἀσκήσαντος ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων Ἀλεξίου
καὶ Ἰωάννου τῶν Κομνηνῶν.**

Στίχ. Ἀναστάσιος Χριστὸν ἐν γῇ δοξάσας,

Πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν ἀντεδοξάσθη πλέον.

Τὴν σκηνὴν ἄνω Ἀναστάσιος στήσας,

Τῶν ᾧδε ἀπῆρε κατηγλαϊσμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωακείμ, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, τοῦ πάνυ, ὁσίως καὶ θεοφιλῶς ποιμάνας τὸν λαὸν ἐν χρόνοις δυσχειμέροις, εἰρηνικῶς δὲ περαιώσας τὸν βίον καὶ τὴν ποιμαντορίαν ἐν ἔτει 1567, ἐν ἡλικίᾳ 118 ἐτῶν.

Στίχ. Πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως ὄντως ἔχων,

Ἵσχος ἐκέλευσας δι' εὐχῆς σου σεισθῆναι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

ᾠδὴ α'

Σταν ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι
την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι
κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα ψας τω α
ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω

η μων ο τι δε δο ξασται

ᾠδὴ γ' Ἦχος πλ' Νη

Ραβδος εις τυ υ πον τσ μν στη ρι ου πα ρα λαμ

βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε

ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ κλη σι α

νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε ρε ω

ω μα

ᾠδὴ δ' Ἦχος πλ' Γα ρ

Ει σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι ας

σθ το μν στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γασθ και ε

δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ᾠδὴ ε' Ἦχος πλ' Νη

Ωτρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε τα

α α θη Χρι ζος ο βα σι λευς και Κυ ρι ος δι ου

πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το εν σοι δε λε

α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ κι τω πα ρε

χο ον τι την ει ρηνηνταις ψυχαις η η μων

ᾠδὴ 5'

Νο τι ουθη ρο ος εν σπλα α αγχνοις πα λα
μας Ι ω νας σταυ ρο ει δωσ δι εκ πε τα α σας
το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ πξ σα
φωσ ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ πε ρ κο σμι
ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν τξ σα ρ κι προ
σπα γεν τος Χρι στξ υ ξ τξ Θε ου και τρι η με ρω ε
γε ε ε ρσει τον κο ο σμον φω τι σα αν τος

ᾠδὴ 7'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νξ δυ σε βξς
λα ξς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυ σφη μι
ι α ας θε ο στυ γξ ο μωσ τρεις Παι δας εκ ε δει μα
τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυ ρ βρο μι ον
αλ λα ντη χην τι δρο σο βο λω Πνε υ μα α τι τυ ρι συ
νον τες ε ψα α αλ λον ο υ πε ρ υ μνη τος

των πατερων και ημων Θεος ευλογητος ει

ώδη η'

Αινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευλογει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α δος ι
σα ριθ μοι δη μι ερ γον Πα τε ρα Θε ον υ μνει ει
τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και το πυρ εις
δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ περ υ ψα τε
το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον Πνε ευ μα πα να γι
ον εις τας αι ω ω ω να α α ας

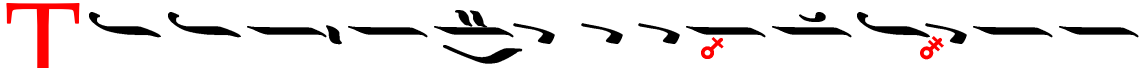

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορος
Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε
μεγαλυνοομεν

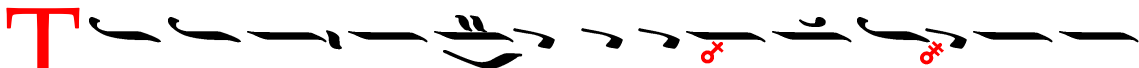

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἰ γενεαί.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

 μεγα λυ υ νο ο μεν

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

 μεγα λυ υ νο ο μεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως

 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

 μεγα λυ υ νο ο μεν

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
 τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως
 Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε
 μεγαλυνοομεν

Αντελάβετο Ισραήλ παιδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο
 τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδιαφθορως
 Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε ε
 μεγαλυνοομεν

ᾠδὴ θ'

Mυστικος ει Θεοτοκε επαραισος
 γεωργητως βλαστησασα Χριστον υφ ου το τζσαν
 ρωζηφοορον εν γη πεφυτρηται δε ενδρον
 διου νυν υψαμε εν προσκυ εντες αυτον
 σε μεγαλυνοομεν

Ο δι α βρωσε ω ως τϷ ξυ υ υ λϷ τω γε νειπρο
 σγε νο με νος θανα τος δι α ςαυ ρϷ κα τη ηρ γη
 ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα γγε νης κα
 τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω της α γνη ης
 Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ να α μεις των ου
 ρα νων μεγα λυ νϷ σι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β΄.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Δ΄.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ
 μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις,
 κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν
 διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ
 Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Ἦχος Δι-θ

Σ ταν ρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κϷ με ε νης
 Σταν ρος η ω ραι ο της της Ε εκ κλη σι ι ας Σταν

ρος βασι λεωντοκραται αι ω ω μα Σταυ ρος πι ι
 στω ωντο στη ηριγ μα Σταυ ρος Α γγε λωων η δο ο
 ξα και των δαι αι μο νωντοτρα αυ μα α

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πά

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω τον Κυ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω
 ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ τον ε ε
 εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω
 ω Θε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι Α
 αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε ε ε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ του
 σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ω

Α ι νει τε αυ τον η λι οσ και σε λη νη αι νει τε
 αυ τον παν τα τα αστρα και το φως

A ι νει τε αυ τον οι ουρα νοι των ου ρα νων και
το υ δωρο το υ περ α ανω των ου ρα νων αι νε
σα τωσαν το ο νο μα Κυ ρι ου

O τι αυ τος ει ειπε και ε γε νη θη σαν αυ τος
ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

E στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι
ω να τει αι ω ω νο ος προ στα γμα ε θε το και ου ου πα
ρε λευ σε ται

A ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον
τες και πασαι αβυσσοι

Π υ υρ χα λα ζα χι ων κρυσταλλο ος πνευ μα καται γι
ι δο στα ποι ον τα τον λο γον αυ τε

T α ο ρη και παντες οι βι νοι ξυ λα καρ πο φο
ο ρα και πασαι κε δροι

T α θη ρια και παν τα τα κτη η νη ερ πε τα

και πετει να α πε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παντες λα οι αρ χοντες και παντες
κρι ται γης

Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι προ σβυ τε ροι οι με τα
νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι
ι ου ο τι υ ψω θη το ο νο μα αυ του ου μο νου

Η ε ξο μο λο γη σις αυ τς ε πι γης και ου ρα
νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις Ισ
ρα ηλ λα ω ε γγι ζον τι αυ τω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε σις
αυ του εν Εκκλη σι α ο σι ων

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ
τον και οι υι οι Σι ων α γα λι α σθω σαν ε πι
τω βα σι λει αυ των

A ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ τς εν χο
ρω εν τυμ πα νω και ψα λτη ρι ι ω ψα λλα τω σαν αυ
τω

O τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και
υ ψω σει πρα εις εν σω τη ρι α

K αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γα λ
λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των

A ι υ ψω σεις τς Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των
και ρο μ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

T ου ποι ησαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε
λεγ μς εν τοις λα οις

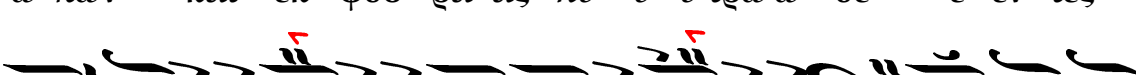
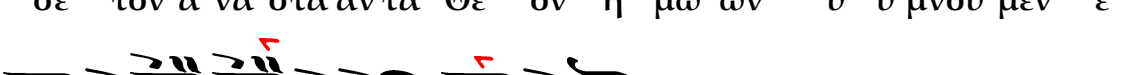
T ου δησαι τς βα σι λεις αυ των εν πε εδ αις και τς
εν δο ξς της γης εν χει ρο πεδ αις σι δη ραις

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ.

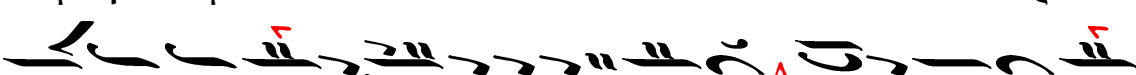
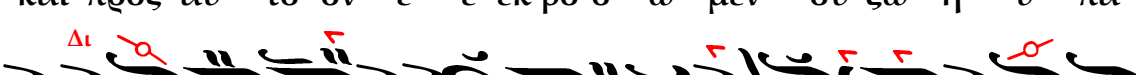
O ^{Πα} σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

 να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω ω

 σου και επ αυ τω πε ε ε ποιι θο ο τες σε τον α

 να στα αντα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε λε ε η

 σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Αίνεϊτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Η^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει σον

 η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω

 ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε ε εν τες

 σε τον α να στα αντα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

 λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. γ'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σ^{Πα} υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α νυ

 υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε εκ ρων

 και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ ζω η υ πα

 αρχεις η μων και αι α να α α α στα α α α σις ε

Πα
 λε ε η σο ον η η η μας
 Δι

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τρι η μερος α νε ε ε ε στης χρι στε ε εκ
 τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται συ νε
 γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η η μων
 δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο ξα α α
 ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω πων και α νυ
 μνει ει σου τη η ην α να α σταα σι ιν

Καὶ τοῦ Σταυροῦ, προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ρ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ω του πα ρα δο ξα θαν ματος το ζω η φο ρον φυ
 τον ο Σταυ ρος ο πα να γι ος εις υ ψος αι ρο με νος
 Πα
 εμ φα νι ζεται ση με ρον δο ξο λο γου ου σι παν
 τα τα πε ρα τα εκ δει μα τσ εν ται δαι μο νες α παν
 Νη
 τες ω ω οι ον δω ρη μα τοις βρο τοις κε χα ρισ ται

δι ου Χρι στε ^{Δι} σω στον τας ψυ χας η μων ^{Νη} ως μο νος ε ευ
 σπλαγ χνος ^ν

Στίχ. Γ´. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ω του πα ρα δο ξα θαν ματος το ζω η φο ρον φυ
 τον ^{Πα} ο Σταυ ρος ο πα να γι ος ^{Δι} εις υ ψος αι ρο με νος ^β
 εμ φα νι ζεται ση με ρον ^{Νη} δο ξο λο γου ου σι παν
 τα τα πε ρα τα ^{Πα} εκ δει μα τῶ ν ται δαι μονες α παν
 τες ^{Νη} ω ω οι ον δω ρη μα ^β τοις βρο τοις κε χα ρισται
 δι ου Χρι στε ^{Δι} σω στον τας ψυ χας η μων ^{Νη} ως μο νος ε ευ
 σπλαγ χνος ^ν

Στίχ. Δ´. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ
 εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Ω του πα ρα δο ξα θαν ματος ως βο τρυν πλη ρη
 ζω ης ^{Πα} ο βα στα σας τον Ὑ ψισ τον ^{Δι} α πο γης υ ψη με
 νος ^{Πα} Στα αυ ρος ο ρα ται ση με ρον ^ν δι ου προς Θε ον
 παν τες ειλ κυ σθη μεν ^ν και κα τε πο ο θη εις τε λος

θα να τος ^{Νη} ω ω ξυ λον ^β αχ ραν τον ^γ υφ ου α πο
^{Πα} λου ο μεν της εν Ε δεμ ^{Δι} α θα να τσ βρω σε ως ^{Νη} ^δ Χρι ζον
 δο ξα α ζον ^ν τες ^δ

Στίχ. η'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρων τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

^{Πα} **Ω** του πα ρα δο ξα θαν μα τος ^{Νη} ευ ρος και μη κος ^β
 Σταυ ρου ^γ ου ρα νου ι σο στα σι ον ^{Δι} ο τι θει α χα ρι τι
^{Πα} ^δ α γι α ζει τα συμ παν τα ^ν εν του τω ε ε θνη
 βα ρ βα ρα ητ την ται ^ν εν του τω σκη ηπ τρα α να κ των
 η δρα σται ^{Νη} ω ω θει ας κλι μα κος ^β δι ης α να
^{Πα} ^δ τρε χο μεν εις ου ρα νος ^{Δι} υ ψην τες εν α σμα σι ^{Νη} ^δ Χρι ζον
 τον Κυ υ ρι ον ^ν ^δ

Δόξα. Ἐωθινὸν Δ'.

Ἦχος ^δ Πα ρ

^Μ **Δ** ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^ν και
 α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^ν
^{Δι} **Ο** ρ θρος η η η η ην βα α α α θυς ^{Βου} ^δ και αι Γυ

ναί κε ες η η ηλ θον ^{Πα} ε πι το μνη η η μα α α
 α α σου ου Χρι ι ι στε ^{Βου} αλ λα το σω ω μα ου
 ου ουχ ευ ρε ε ε θη το ο πο θου με νο ο ον
 α α αυ ταις δι ο α πο ο ο ρουου με ε ε
 ναις ^{Βου} οι ταις α στρα α πτου ου ου σαι αις ε σθη η η
 η η η η η η σε ε ε ε ε σι ιν ε ε ε ε πι ι
 ι ι στα α α α α αν τες τι ι ι τον ζω ω ων
 τα με τα α α α των νε ε κρω ω ω ων ζη η τει ει ει
 ει ει τε ε ^{Πα} ε ε ε ε λε ε ε ε γον ^{Βου} η γε ερ
 θη ω ω ως προ ο ει ει ει πε ^{Δι} τι α μνη μο νει ει τε
^{Πα} των ρη μα α α τω ω να α αυ του ^{Βου} ο ις πει ει σθει
 ει ει σαι τα ο ρα θε ε ε ε ε εν τα α α ε κη
 η η η ρυ υ υ υτ τον ^{Βου} αλλ ε δο κει ει λη η η
 ρο ος τα ε ε ευ αγ γε ε ε ε λι ι ι ι α
 ου τως η η η η η η σαν ^{Βου} ε ε τι νω ω θει εις οι

 Μα α α α θη η η η ται ⁹ ^{Βου} αλλ ο Πε τρο ο ος ε ε

 ε ε δρα ο Πε τρος ε δρα α με ε ε ε και ι ι δων ^{Δι}

 ε δο ο ο ο ο ξα α σε ε ε Σου ^{Βου} προς ε αυ το

 ο ο ον τα θα αυ μα σι ι α α ^θ

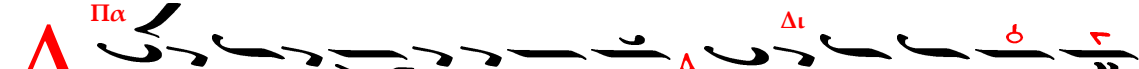

Και νῦν. Θεοτοκίον.

³Ηχος Δι-θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο το

 κε Παρ θε ε ε νε ^θ δι α γαρ τ ε εκ σ ε σα ρ κω

 θε εν τος ^Δ ο α δη ση χ μα λω τι ζαι ο Α δα μ α να

 κε κλη ται ^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω ται η Ευ α

 η λευ θε ρω ται ^θ ο θα να τος τε θα να α τω ται και η

 μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^θ δι ο α νυ μνη ν τες βο

 ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο

 ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι ^Δ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

³Ηχος Πα-θ

Δ ^{Πα} ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως ^Δ δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευ

δοκια

Υμνου ουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυνουμεν

σε δοξολογουμεν σε ευχαριστουμεν σοι δια την με

γααλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε Πα

τερπαντο κρατορ Κυριε Υιε μονογενης Ιη

σου Χριστε εκαι Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν του

κοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμαρτι

ας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ

δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ειμονος Αγιος συ ειμονος Κυριος

Ιησους Χριστους δοξαν Θεου Πατροσα μηην

Κ^{Πα}αθη καστηνη μεραν ευλογησωσε και αι νε

σωτο ονομασου εις τον αιωνα και εις τον αιω

να του αιωνος

Κ^{Δι}αταξι ιωσησον Κυρι εν τη ημερα τα αυτη

α να μαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ε^{Πα}υλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πατε

ρων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ενον το

ονομα σου εις τους αιωνασα μηην

Γ^{Δι}εενοι το Κυριε το ελεος σου εφημας κα

θαπερηλπισαμεν επι σε ε

Ε^{Πα}υλογητος ειει Κυριε εδιδαξο ον μετα δι

και ωματα σου (τρεις)

Κ^{Πα}υριε καταφυγη εγενηθη η θηση μιν εν γε νε

α και γε νε α εγω ειπα Κυριε ελεησο ον με

ι ασαιτην ψυ χη ηνμου ο τι η μαρτον σοι

Κυρι ε προσε κα τε φυ γονδι δα ξο ον με του ποι

ειν το θε λη μα ασου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Οτι παρασοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθα φωως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκουσι

σε

Αγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα νατος ε λε η σονη μα ας

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνε

υματι

Και νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μη ην

Αγι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Αισματικόν.

Α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δι Α γι ο
 ος Α θα α α α να α α α τος Πα ε ε λε ε ε
 η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

Α να στα ας εκ τῆ μνη ματος και τα δε σμα δια ρ
 ρη η ξας τῆ α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῆ θα να τῆ
 Κυ ρι ε ε πα α αντας εκ των πα γι δων τῆ εχ θρα ρυ σα
 με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο λοις σῶ
 ε ξα πε στει λας αυ τῆς ε πι ι το κη ρυ γ μα και δι
 αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη οι κῶ με ε νη
 μο νε πολυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ψαλμὸς κα΄ (21).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (κα΄ 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σונה μας

Στίχ. β΄. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἀνοιαν ἐμοί. (κα΄ 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σונה μας

Στίχ. γ΄. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα΄ 8)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σונה μας

Στίχ. δ΄. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα΄ 13)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ψαλμὸς ογ΄ (73).

Στίχ. α΄. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπάσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ΄ 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι ι ι

σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. β΄. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ΄ 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι ι ι

σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. γ΄. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ΄ 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι ι ι

σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. δ΄. Ὁ δὲ Θεός βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (ογ΄ 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σαρ κι ι ι

σταυρω θεις ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω νων
α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α θα
να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νς Μα
ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς 98.

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ
καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (98' 1)

Σω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο
γη σον την κλη ρο νο μι αν σε νι κας τοις βα σι λε

ευσι καταβαρβα αρων δω ρα μενος και το σονφυ

λα αττων δια τσταν ρου σπο λι ι τε ευ μα

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας και ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. (Cη' 2)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο

γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα σι λε

ευσι καταβαρβα αρων δω ρα μενος και το σονφυ

λα αττων δια τσταν ρου σπο λι ι τε ευ μα

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν και ἅγιόν ἐστι. (Cη' 3)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο

γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα σι λε

ευσι καταβαρβα αρων δω ρα μενος και το σονφυ

λα αττων δια τσταν ρου σπο λι ι τε ευ μα α α

α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν

Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε Θε ου

ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο ος

ό β' χορός: Ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ι α

Ἦχος Δι-θ

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα σου

και οι φυ λασ σο ντες α πε νε κρω θη σαν και ι στα το Μα

ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου σω μα

ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πειρα σθεις υπ αυ του υ πην τη

σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο α σοι οι

Ἦχος Πα ρ

Σ ω στον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ λο

γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα σι λε

ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρη με νος και το σον φυ

λα α των δι α τσταν ρου σπο λι ι τε ευ μα

Ἦχος Γα ρ

A γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ γοι
 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε
 αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἰδ' ἕως κα' Σεπτεμβρίου).

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

O υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
 τη ε πω νυ υ μω ω σθ και νη πο λι τει α τς οι
 κτι ρ μς σου δω ρη σαι χρι στε ο Θε ος ευ φρα νον εν τη
 δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λει ς η μων νι κας
 χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ
 μα χι αν ε χοι εν την σην οπ λονει ρη νης α ητ τη
 τον τρο παι ο ο ον

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν,

ζήτηει τῇ ΚΑ' Κυριακῇ ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς κζ').

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου. (κζ' 9)

Στίχ. α'. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός
μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ. (κζ' 1)

Στίχ. β'. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ
αὐτοῦ ἐστι. (κζ' 8)

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα.

(Γαλ. β' 16-20)

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος
ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως
Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ
δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ
δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ
εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα Χριστὸς
ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ
κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ,
παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ
νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.
Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ
δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν

πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 91').

Ἦχος Πα ς

A λλη λϝ ι̇ ι̇ α̇ Ἀ λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇
 ι̇ ι̇ ι̇ α̇ Ἀ α α ρα α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇
 α α

Στίχ. α'. Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀνλισθήσεται. (91' 1)

A λλη λϝ ι̇ ι̇ α̇ Ἀ λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇
 ι̇ ι̇ ι̇ α̇ Ἀ α α ρα α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇
 α α

Στίχ. β'. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν. (91' 2)

A λλη η λϝ ι̇ ι̇ α̇ α α α α Ἀ λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇ Ἀ α α ρα α α λλη η η
 λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α̇ α α α α α
 α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

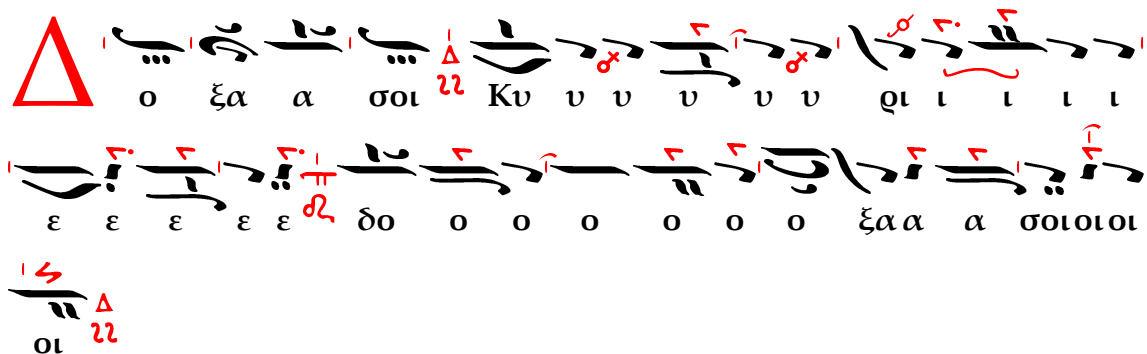
Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν,

ζήτητι τῇ Κυριακῇ Γ΄ Νηστειῶν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (η΄ 34-38, θ΄ 1).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἐὰν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν (ἐμοῦ καὶ) τοῦ εὐαγγελίου σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; τί γὰρ δοῖ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε τῶν ἑστηκότων οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό' Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν
ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. *
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν
ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος Δι-θ

Εἰδομεν το φωωστοαληθινον ελαβομεν
Πνευμα επουρανον ευρομεν πισιναληθη
αδιαιρετον Τριαδαπροσκυνησεντες αυ
τηγαρημας εεσωσε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητωτοστομαημωναινεσεως
σ Κυριε οπως ανυμνησωμεντηνδοξαν
σ οτι ηξιωσας ημας τωναγιωνσμε
τασχεινμυστηριωντηρησον ημας εντω
σωαγιασμωνοληντηνημεερανμελε
τωνταςτηνδικαιοσυνηνσ Αλληλα
Αλληλα Αλληλα ααα

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β'.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.